

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

nr. 217.080 van 29 december 2011

in de zaak A. 201.758/XII-6700

In zake: Frans BASTIAENS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Cies Gysen, Ludo Vermeulen en Erik Verlinden
kantoor houdend te 2800 Mechelen
Antwerpsesteenweg 16-18
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de GEMEENTE WESTERLO
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Filip Tilleman
kantoor houdend te 2000 Antwerpen
Meir 24 bus 6
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 16 september 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het “besluit van de gemeentesecretaris van de gemeente Westerlo dd. 17 juli 2011 [...] tot bevestiging van de negatieve evaluatie over Frans Bastiaens, hoofd grondgebiedszaken, en het ongunstig evaluatieresultaat vervat in het evaluatieverslag gedateerd op 23 maart 2011” en van de “beslissing van gemeentesecretaris van de gemeente Westerlo houdende een tweede negatieve evaluatie van verzoeker - verslag van 23 maart 2011”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Sofie De Doncker heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 29 november 2011.

Staatsraad Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Bert Kelchtermans, die loco advocaten Cies Gysen, Ludo Vermeulen en Erik Verlinden verschijnt voor verzoeker, en advocaat Michaël Verhaeghe, die loco advocaat Filip Tilleman verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Sofie De Doncker heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoeker is hoofd van de dienst grondgebiedzaken van verwerende partij. Hij wordt bij besluit van 16 juni 2009 van de gemeentesecretaris negatief geëvalueerd voor de periode van 1 januari 2007 tot 31 december 2008.

Ook de beoordeling van de gemeentesecretaris in het tussentijds evaluatieverslag van 19 april 2010, over de periode van 31 maart 2009 tot 31 maart 2010, is ongunstig.

Eveneens ongunstig is de beoordeling in het “evaluatieverslag 2011” van 23 maart 2011 van de gemeentesecretaris, over de periode van 1 april 2010 tot 31 december 2010. Na beroep van verzoeker bij de beroepsinstantie evaluatie, adviseert de commissie de negatieve evaluatie te behouden, maar “de quoterings te herbekijken in functie van de prestaties tijdens de evaluatieperiode en

bijgevolg zowel een aantal cijfers als bepaalde motiveringen in positieve zin bij te sturen”.

Op 18 juli 2011 bevestigt de gemeentesecretaris het ongunstig evaluatieresultaat vervat in het evaluatieverslag van 23 maart 2011.

IV. Schorsingsvoorwaarden

4. Krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

V. Voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

5. Verzoeker voert met betrekking tot de tweede schorsingsvoorwaarde een dubbel nadeel aan. In de eerste plaats wijst hij er op dat de bestreden beslissing hem “de tweede negatieve evaluatie na elkaar” doet oplopen, zodat hij met toepassing van artikel 290 van de rechtspositieregeling op een termijn van één jaar kan worden ontslagen. In de tweede plaats merkt hij op dat het voor hem “niet werkbaar of leefbaar [is] om in de sfeer van een nakend ontslag zijn functie te kunnen verder zetten”.

6. Artikel 290, § 2, bepaalt dat het personeelslid dat voor twee opeenvolgende periodieke evaluaties een ongunstig evaluatieresultaat krijgt wordt ontslagen. Weliswaar is het ontslag “slechts mogelijk als na de passende maatregelen (waaronder een verplicht functioneringsgesprek na zes maanden) uit een tussentijdse evaluatie manifest blijkt dat het personeelslid nog steeds niet voldoet”; de tussentijdse evaluatie gebeurt na een termijn van een jaar volgend op de kennisgeving aan het personeelslid van het tweede ongunstige evaluatieresultaat.

Hieruit mag blijken dat het ontslag slechts een hypothetisch en, in voorkomend geval, hoogstens onrechtstreeks gevolg is van de bestreden beslissingen. Verzoeker zal de ontslagbeslissing, als ze zich zou voordoen, voor de Raad van State kunnen bestrijden, waarbij hij ook de onwettigheid ter sprake zal kunnen brengen van de beslissingen van 23 maart 2011 en 17 juli 2011 van de gemeentesecretaris. Die beslissingen mogen dan wel op het eerste gezicht niet samen met de ontslagbeslissing deel uitmaken van eenzelfde complexe administratieve verrichting, door er -tezamen met de voorliggende vordering tot schorsing- bijtijds een apart annulatieberoep tegen te hebben ingesteld, heeft verzoeker voorkomen dat ze ten gevolge van het verstrijken van de beroepstermijn definitief werden.

7. Wat vervolgens het nadeel van de onhoudbare sfeer betreft waarin verzoeker zijn functie moet uitoefenen, wordt vastgesteld dat hij daarbij niet de minste toelichting geeft. Dit is bepaald opvallend in het licht van onder meer de eigen stukken van verzoeker (bundel V van verzoeker, “Achtergronddocumentatie”), die op het eerste gezicht lijken te bevestigen dat verzoeker, zoals in de nota van verwerende partij wordt betoogd, blijkbaar wel een en ander kan verdragen en zelf de initiatiefnemer is “voor het instellen of opstarten van diverse procedures, zelfs tot strafrechtelijke procedures tegen zijn werkgever”.

In de gegeven omstandigheden mocht verzoeker, indien hij het nadeel van de onleefbare werksituatie wou doen aannemen, er niet mee volstaan dat nadeel zonder meer te poneren.

8. Uit wat voorafgaat volgt dat verzoeker onvoldoende ervan overtuigt dat hij ten gevolge van, welbepaald, de bestreden beslissingen een nadeel riskeert dat én ernstig én moeilijk herstelbaar is.

Hieruit volgt dat alvast de tweede grondvoorwaarde voor een schorsing niet is vervuld. Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen.

BESLISSING

De Raad van State verwierpt de vordering tot schorsing.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 29 december 2011, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	staatsraad,
	waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Silja Doms,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Johan Lust